

Johannes 15 : 16a

**“Gij hebt mij niet uitverkoren, maar Ik heb u uitverkoren;
en Ik heb u gesteld dat gij zoudt heengaan en vrucht dragen
en dat uw vrucht blijve.”**

1 Ik heb u uitverkoren

2 Ik heb u gesteld

Gemeente, aanstaande belijdende leden,

Elf zijn er nog overgebleven bij de Heere Jezus. Elf van duizenden die de wonderbare spijziging hadden meegemaakt. Maar velen waren daarna weggegaan. Jezus' woorden waren te hard, te eerlijk. Zij niet, zij waren Hem trouw gebleven. En nu is er een bewogen moment in Johannes 15. Het laatste avondmaal is geweest, de instelling van het Heilig Avondmaal. Ook Judas is weggegaan. Jezus is met deze 11 op weg naar Gethsemané. Er hangt heel wat in de lucht. Jezus onderwijst hen nog. Hoofdstukken lang. Over de Heilige Geest, over Zijn lijden en sterven, over Zijn voorbeding straks in de hemel. Deze 11 zijn Jezus gevolgd tot hiertoe. Vele anderen hebben Hem verlaten.

Dat gebeurt ook nu nog. Dat velen Jezus en Zijn dienst verlaten. Er zitten ouders met veel verdriet in de kerk, omdat hun zoon of dochter absoluut geen belijdenis doet of heeft gedaan. Misschien hebben jullie zelf in jullie gezin of familie de voorbeelden. Een broer of zus, neef of nicht die helemaal met de Heere en Zijn dienst gebroken heeft. Velen verlaten Hem. Maar jullie hebben, met anderen, belijdeniscatechisatie gevolgd. Je verdiept in het onderwijs van de Heere Jezus. Je wilt Hem belijden vandaag. Anderen denken er niet aan, jullie wel.

De Heere Jezus gaat ergens op wijzen. Er is iets wat je echt weten moet in dit verband. Waar je je grondig van bewust zult zijn en moet blijven. Dit: “Gij hebt Mij niet uitverkoren, maar Ik heb u uitverkoren.” Hoe komt dat nou, dat anderen er niet aan denken hem te belijden, en jullie het verlangen? Dat komt niet omdat jullie Jezus hebben uitgekozen, maar omdat Jezus jullie heeft uitgekozen. Wat waren we als kerkenraad dankbaar toen wij jullie dat hoorden zeggen maandagavond op de aanne-mingsavond. Toen jullie uitspraken waarom je belijdenis verlangt te doen. Hij heeft Zijn liefde en trouw betoond, Hij maakt gewillig. Hij heeft Zijn handen uitgebreid naar een ongehoorzaam tegensprekend volk.

Hij heeft in mijn leven gewerkt en Zijn trouw betoond

Hij heeft mij stilgezet

Hij heeft mij getrokken en stuurde mij op de juiste weg

Hij zocht me op en heeft me teruggebracht.

Niet gij hebt Mij, maar Ik heb u uitverkoren. Uitverkoren. Ja, bij dat woord kun je denken: moet dat nou in een belijdenisdienst? Uitverkiezing. 'Da's dogmatiek' klonk het wel eens op onze avonden. Maar daar zit wat in. In dat éne woord zit een inhoud, onvoorstelbaar. Dat woord geeft aan dat de oorsprong van het geloof heel hoog ligt. Zoals de oorsprong van de Rijn en Waal, die rivieren, heel hoog ligt: hoog in de bergen van Zwitserland. Waar niemand aan kan komen om die bronnen dicht te stoppen. Zo ligt de oorsprong van het geloof heel hoog. In de hemel. En heel ver terug: in de eeuwigheid. En nog beter gezegd: de oorsprong van het geloof ligt in God. In het hart van God. Die zonder enige grond in jullie, puur in Zijn verkiezende liefde, heeft uitverkoren. Daarom. Want anders zouden jullie nooit hem uitverkoren hebben. Nooit Hem zijn gaan zoeken. Gebleven zijn in een leven. Je zou nooit tot stilstand gekomen zijn, maar zijn blijven leven in de richting die je zelf gekozen had. De richting van je zondige hart, de richting naar het eeuwige verderf. Maar Ik heb u uitverkoren. Ik wilde niet dat u zou verderven. Ik heb u gekocht met Mijn dierbaar bloed. Ik heb u getrokken, geleid, overgezet, levend gemaakt en toen en zo en daarom ging je hart naar Hem uit. Ging je Hem verkiezen. Waar dr Martyn Lloyd Jones dan van zegt: mensen kiezen niet voor Jezus, mensen vluchten tot Jezus. Vluchten omdat je achterna wordt gezeten door de zonde, de dood, het verderf, de vloek der wet. Vluchten. Omdat in Jezus de Schuilplaats is, de Rotssteen, de Bunker waar je veilig bent. Vluchten tot Jezus. Geef mij Jezus of ik sterf buiten Hem geen leven maar een eeuwig zielsverderf.

Jullie vlucht tot Jezus is vrucht. Vrucht van Zijn verkiezen. Ik heb u uitverkoren. Dat vernedert je diep. Geloven, belijdenis doen is geen deugd van jezelf. Is geen podium oprichten waar je op gaat staan: kijk mij eens. Ik heb... Ik ben... Ik wilde.... Nee, ik ben zo verloren dat ik Jezus nodig heb. Zo verloren in schuld dat ik Zijn bloed nodig heb. Zo verloren in mijn geestelijke dood dat ik Jezus Geest nodig heb. En dat ik dit ontdekt heb is ook door Jezus, omdat Hij mij verkoren heeft. Maar ik zou niet weten waarom Hij dat gedaan heeft. Is dat ons geloof? Alles wat wij hoger opgeven van onszelf is bedrog, is waan, is misleiding.

En tegelijk wat een Evangelie: voor mensen die ook niks verder kunnen komen zelf. Die ook geen deugden en krachten kunnen laten zien, die geen gevoel en gewilligheid hebben voor God en Zijn dienst. Op u, op

jou is de Heere berekend, voor zulken is het Evangelie ruim en rijk genoeg. Hij maakt gewillig, en ernstig, en serieus en volgzzaam en gelovig.

Daarom verlangen jullie belijdenis te doen. Jullie vlucht, geloof, is vrucht. Vrucht van Zijn verkiezing. Je zou dat heel eenvoudig kunnen duidelijk maken denk ik. Als je twee touwen hebt van laten we zeggen 10 cm. En die wil ik aan elkaar knopen en dan ophangen aan het klankbord boven de preekstoel. Het ene touw is een draadje, zo dun, een draadje van een spinneweb. Het andere touw is een kabel, dik en zwaar. Dan kan ik die op twee manieren ophangen. Ik kan eerst het dunne draadje ophangen aan het klankbord en dan knoop ik daar die dikke kabel aan. Wat gebeurt er? Dat houdt het niet lang. Dat dunne draadje breekt af en ze vallen allebei op de grond. Ik kan ook eerst die dikke kabel ophangen en daaronder dat dunne draadje. Dan hangen ze er volgend jaar nog en over 10 jaar nog. Als mijn geloof het eerste zou zijn, moest zijn. En daaraan hing Jezus kiezen. Gij hebt mij uitverkoren en daarom heb Ik u uitverkoren. Dan houdt het niet lang stand. Als Jezus mij verkiest omdat en zolang ik Hem kies. Als het daarvan af moest hangen. Dan zou het gauw gedaan zijn. Dan zou het in het gericht gedaan zijn met mijn gelovigheid. Maar God zij dank: Gods verkiezing hangt niet aan mijn geloof. Maar mijn geloof is opgekomen uit en hangt aan Zijn verkiezing. En als straks iemand gedoopt wordt, wil ook de volwassendoop dát aangeven en achteraf verzegelen. Dat jij nu gelooft is vrucht van Gods genade, Gods verbond, Gods verkiezing.

Jullie geloof is opgekomen uit en hangt aan Gods verkiezing. En daarom, let nou op, daarom zal het ook blijven! Zal dat geloof er over een jaar nog zijn, en over 10 jaar nog, en over 50 jaar nog. Zeker weten! Niet omdat jullie je geloof wel vasthouden, en omdat jullie je je geloof niet af laten nemen, maar omdat Hij! Omdat het vrucht is van Zijn verkiezing! Dat is toch mooi! Want alles waar je mee begint weet je niet van tevoren of je het zult afronden. Je studie, je opleiding, je cursus, je weet nooit of je het zult afronden. Je kunt enthousiast beginnen en denken: dit is het, maar na verloop van tijd kun je er de brui aan geven. Het gaat niet meer, je wilt niet meer. Maar wie tot geloof komt, zal volhouden. Daar staat Jezus Zelf garant voor. Dan is de afstand tussen hier en nu vanmorgen en de hemel straks te verwaarlozen. Daar kan en zal niks tussenkomen. Wij steken het hoofd omhoog en zullen de eerkroon dragen. Door U door U alleen om het eeuwig welbehagen. Door Hem! Dus als je vorig jaar belijdenis deed, of 2 jaar geleden, of 3 jaar, of lange geleden en je mag nu nog geloven, na 1 jaar, of 2, 3, vele jaren, dan is dat te danken aan Hem. Van jezelf uit had je

er de brui aan gegeven. Was je onkerkelijk geworden, de wereld ingegaan. Geloof je dat? Ken je jezelf zo? Dat je nu nog gelooft, is alleen dankzij Hem. Je vlucht is vrucht. En daarom onverbreekbaar.

En elk ander geloof kan ver gaan, dat vergaat. In leven of in sterven, maar het knapt een keer af, lost zich op in het niets. Als ons geloof geen vrucht is, is het produkt, produkt van onszelf en dat vergaat.

2 Ik heb u gesteld

Gij hebt Mij niet uitverkoren, maar Ik heb u uitverkoren en Ik heb u gesteld dat gij zoudt heengaan en vrucht dragen en dat uw vrucht blijve. En Ik heb u gesteld dat gij zoudt heengaan. Heengaan. Dat is de roeping. Jezus zendt de Zijnen heen. We denken eigenlijk als vanzelf eerst één van jullie. Heengaan. dat is je verlangen, je roeping geworden. En als de Heere zendt om heen te gaan, dan zal Hij ook voorzien. Dat heb je ook met je ouders vaak mogen ondervinden. Als je maar weten mag: ik ben daar, omdat U mij liet heengaan. Want het Woord moet verder. De wereld door. Daarom zouden de discipelen, die 11, apostelen worden. Alleen dat geldt niet alleen voor de discipelen of voor iemand die naar een ander werelddeel gaat. Want heengaan betekent eigenlijk: van iemand weggaan. Iemand achter je laten. Ergens niet kunnen blijven. Nou, dat geldt jullie allemaal, ons allemaal. Je kunt hier niet blijven, in de belijdenisdienst, en op de Paasdagen. Na elke kerkdienst, avondmaalsdienst geldt, je moet weer heengaan, je wordt heengezonden. Want je hebt een taak, roeping. Getuige zijn. Morgen, zo God het geeft, loop je weer rond op je werk, je opleiding. Dat voelt heel anders dan vandaag hier in de kerk met de gemeente en familie om je heen. Maar je mag hier niet blijven. Daartoe heeft Christus je gesteld. Dat overlegt Hij net met je, maar daar wint Hij je voor in.

Dat gij zoudt heengaan en vrucht dragen. Vrucht dragen. Dan horen we het begin van Johannes 15 meeklinken. Ik ben de Wijnstok en gij de ranken, die in Mij blijft en Ik in hem die draagt veel vrucht. Vrucht dragen is leven in de verhouding rank-wijnstok. Jezus de Wijnstok, jullie de ranken. De wijnstok geeft sap en voedsel, de rank ontvangt sap en voedsel. Een rank los van de wijnstok draagt nooit vrucht. Zonder Mij kunt gij niets doen. Blijft in Hem. Dat betekent: kom telkens weer tot Hem, vlucht dagelijks tot Hem. Hij is rijk, vol van kracht, genade, wijsheid, liefde. En wij zijn van onszelf leeg en arm. Geen kracht, geen wijsheid. Komen tot Christus, vluchten tot Hem, dagelijks. Je draagt vrucht naarmate je dat beseft en doorleeft. Dat jezelf arm en leeg bent, onvruchtbaar tot het goede. Dat Hij vol en rijk is. Dagelijkse oefening. Die plaatsvindt in je gebed, in je Bijbelstudie, in de kerkdiensten. Om vrucht te dragen. En wie in Mij blijft en Ik in hem die draagt vrucht, veel vrucht dat

kan en zal niet missen.

Wij hadden het erover op belijdeniscatechisatie wat dan die vrucht is. We liepen de 10 geboden langs. We hebben het gehad hoe makkelijk iets je afleidt van de Heere en Zijn dienst. Om afgoden te bestrijden en weg te doen. Dat is vrucht dragen. We hadden het over het zoeken naar Gods wil. In gebed hem het laatste Woord geven, wat nut is voor Zijn rijk, wat goed is voor je geestelijk leven, dat de doorslag te laten geven, dat is vrucht. We hadden het over het zoeken naar het Bijbels spreken over man en vrouw, in taken, kleding, haardracht. Dat is vrucht. We spraken over de omgang met ons leven. De waarde van het leven, het doel van ons leven, de bereidheid te lijden tot Zijn eer. Dat is vrucht. We spraken over gezinsvorming. De overwegingen daarbij, de middelen daartoe, de vrede voor Gods Aangezicht die je zoekt daarbij. Dat is vrucht. We hadden het over je tijdsbesteding en de media. Om aan het gevaar van beïnvloeding, gewenning, tijdverspilling te ontkomen. Dat is vrucht dragen. Weet u wat het opmerkelijke daarvan is? Hoe meer je je daarop toelegt, hoe meer je merkt dat je in Hem moet blijven. Telkens tot Hem komen. Hoe meer vrucht je draagt, hoe meer je Hem nodig hebt. Dus: hoe minder je Hem nodig hebt, is dat zo? nu minder dan toen je belijdenis deed?, hoe vruchtelozer je leven is geworden.

Daartoe heb Ik u gesteld. Zo staat het er. Ik heb u gesteld om heen te gaan en vrucht te dragen. Dat is arbitrair. Ik heb u gesteld. Ik heb dat beschikt, bepaald. Dat overlegt de Heere niet tevoren met ons, zou je dat willen, zie je dat zitten? Nee, wie Hij verkiest die stelt Hij ook. En maakt door Zijn Geest je daartoe van harte gewillig en bereid (HC zondag 1) Hij redt uit geestelijke dood en verderf én Hij stelt om heen te gaan en vrucht te dragen. Je kunt niet de helft nemen. Wel verlost willen worden, maar niet gesteld om vrucht te dragen. Wel zalig, maar niet heilig. Wel gerechtvaardigd, maar niet geheiligd. Calvijn zegt: de scheur je Christus in stukken. Wie geen vrucht wil dragen zal ook geen zaligheid vinden. Want waar Christus komt daar komt Hij met Zijn bloed en Geest. Verzoenend én heiligend. Om vergeving te schenken en vrucht te laten dragen. En de Heilige Geest zorgt ervoor dat je zegt: ja, Heere, zo'n Zaligmaker heb ik nou ook nodig. Helemaal zoals Hij is. Dan is Hij hier voor u.

En dat uw vrucht blijve. Want daar komt wel wat op af. Zoals in het echt de zon zo op de wijnstok kan schijnen en branden, dat de druiven verdorren en verschrompelen. Helemaal in elkaar krimpen en droog en hard worden. Zo is er ook over jullie leven de zon. Beeld van beproeving.

Die komt. Daar denk je vandaag niet allereerst aan, maar dat is wel zo. Jezus stelt dat ook in het vooruitzicht: de wereld zal u haten. Ik weet niet in welke vorm je dat tegen gaat komen. Maar er is ook de zon van beproeving in ziekte of moeilijke wendingen in je leven die je nooit gedacht had. Er is de beproeving van de gewone drukke dingen die je overweldigen willen en je hoof en je agenda willen volstuwen. Er is de allertreurigste toestand dat je zondige natuur geen zin heeft en voelt om God te zoeken en te dienen. De zon van beproeving, verdrukking, aanvechting. En het kan zomaar gebeuren: de vrucht verdort en verschrompelt. De liefde, het verlangen ebt weg. De trouw, de vurigheid sijpelt eruit. Als je eerder belijdenis deed, ga het eens na. Is de vrucht verdort en verschrompelt? De liefde is eruit, het is enkel plicht geworden. Het gaat zwaar en moeizaam.

En hoe is dat en diepste gekomen? Omdat de druif zelf geen vocht meer kreeg. Geen verbinding, niet genoeg verbinding met de wijnstok had. Uitdroogde. En dan kan de zonnebrand fataal worden. Waar gaat het om? Om dat blijven in Christus. Waar gaat het fout? Als je minder gaat bidden, als je minder Bijbel gaat lezen, als je minder naar de kerk gaat. De verbinding met de Wijnstok Christus verslapt. Waak tegen de eerste verschijnselen daarvan. En praat die niet goed. Maar waak tegen de minste verslapping in het gebed en in het persoonlijk Bijbel lezen. Want daar ligt het hart waar de duivel zich op richt.

En dat uw vrucht blijve. Zou het lukken? Zouden jullie het volhouden? Nee, zeker niet. Altijd weer afglijden, terugvallen, wegdwalen. Het zou een aflopende zaak zijn, een onbegonnen werk, een verloren zaak, ware het niet dat Jezus zegt ook daarvan: Ik heb u gesteld. Ik heb.... En daarom zal Ik zorgen dat. Dat mag zo'n verlangen geven. Waar iemand van jullie van sprak: verlangen eens bij Hem te mogen zijn, daar waar al Zijn kinderen zijn, waar het zalig en goed zal zijn. Omdat Hij heeft en omdat Hij zal. Heere, ik heb niks en ik kan niks. Maar daarmee zink op U. U hebt en U zult.

Ook dit jaar eindig ik met het gedicht: 'Verlost te zijn' van Joke van Sliedregt.

Amen